

DR. PÁHY PÁLNÉ, DR. KÁRPÁTI ANNA

egyetemi adjunktus

(1942 – 2012)

2012. május 5-én elhunyt az Anatómiai, Sejt- és Fejlődésbiológiai (korábban Állatszervezettani) Tanszék volt munkatársa, Dr. Kárpáti Anna. Élete nem volt könnyű, a sors nem volt kegyes hozzá. Szegény családból származott, hárman voltak testvérek, fiatalabb öccse korán meghalt, idősebb öccse Down-szindrómával született, gondozása nagyban reá hárult. A Szent

László Gimnáziumban érettségizett kiváló eredménnyel. A család anyagi gondok miatt nem tudta támogatni egyetemi tanulmányait, de eltökéltségével elérte, hogy felvesyék az ELTE biológia-földrajz szakára, melyet sikeresen elvégzett. Tanulmányai finanszírozásához a már középiskolában kidolgozott módszert alkalmazta: tanítványokat vállalt. Már hallgató korában bekapcsolódott a tudományos munkába: a tanszéken akkor kezdett szerveződni az autofágiával foglalkozó fiatal csapat, melynek lelkes tagja lett, előbb mint tudományos diákkörös, majd a diploma megszerzése után mint fiatal tanársegéd. Első témája a madarak egyes szerveiben megfigyelhető autofág önemésztő folyamatok vizsgálata volt. Az eredményekből sikeres diákköri pályamunka született. Ezt követően pályája kezdett felfelé ívelni: dolgozatai jelentek meg tudományos folyóiratokban, lelkesen bekapcsolódott az anatómiai és szövettani gyakorlatok vezetésébe, majd a tananyag folyamatos korszerűsítésébe. Családi élete is szerencsésen alakult: 1970-ben férjhez ment, 1971-ben megszületett lánya: Anna. Úgy tűnt, minden adott egy sikereken gazdag, alkotó életút kezdetéhez. A sors mást hozott: 1975-ben súlyos betegségben elhunyt férje. Anna erős akaratú, kemény ember volt: a csapás megsokszorozta energiáit, folytatta tudományos munkáját, belevetette magát a szövettani anyag fejlesztésébe, a humán agy-anatómiai gyakorlatok bevezetésébe/korszerűsítésébe. Ebben tudása, felkészültsége mellett nagy szerepe volt kiváló manualitásának is.

2000-ben újból férjhez ment, 2001-ben meghalt a második férje is. Ezt a csapást már nem tudta elviselni, fizikailag, szellemileg megtört, az utolsó években már csak árnyéka volt régi önmagának. Bár a meggyötört ember képe még frissen, elevenen él bennünk, mellette megjelenik az életvidám, tette kész, mindig mosolygó fiatalkori Anna. Ezt, a lényét igazán kifejező képet őrizzük meg róla emlékezetünkben!

Budapest, 2013. 05. 03.

Dr. Kovács János
professor emeritus